

WFR 2018/176

Kunst en Fiscaliteit in internationaal perspectief

VERSLAG VAN HET SEMINAR: 'KUNST EN FISCALITEIT IN INTERNATIONAAL PERSPECTIEF' GEHOUDEN OP 30 MEI 2018, IN RIJKSMUSEUM TE AMSTERDAM

MEVR. MR. L. BERGMAN¹

Op 30 mei 2018 vond het door het Rijksmuseum georganiseerde seminar: 'Kunst en Fiscaliteit in internationaal perspectief' plaats voor professionals die beroepsmatig te maken hebben fiscaliteit en kunst. De centrale vraag was: op welke manieren kunnen particulieren, zowel nationaal als internationaal, fiscaal gunstig bijdragen aan de collectie van een museum?

1 Inleiding en opening

Dagvoorzitter was Rutger Mollee². Hij opende het seminar samen met Taco Dibbits, hoofddirecteur van het Rijksmuseum. Dibbits gaf aan dat alle giften essentieel zijn voor het Rijksmuseum. Zowel de giften in natura, alsook de giften in contanten. Giften in contanten kunnen worden gebruikt om nieuwe kunstvoorwerpen aan te kopen, objecten te restaureren en de conservatoren te betalen. Daarnaast is vermogen nodig om onderzoek en educatie mogelijk te maken.

2 Verwerving en fiscaliteit rondom Rembrandts Marten en Oopjen

Na deze inleiding verzorgden Taco Dibbits en Nathalie Idsinga³ het eerste inhoudelijke onderdeel van het seminar. Zij bespraken op welke manier de verwerving van Rembrandts portretten van Marten en Oopjen was verlopen. Het verwerven van zulke unieke kunstwerken vraagt om creativiteit en een bijzondere inspanning van velen. Hierbij speelde ook de fiscaliteit een belangrijke rol.

In de lente van 2014 besloot de familie Rothschild de schilderijen van Rembrandt te verkopen. In eerste instantie wilde het Rijksmuseum de schilderijen met behulp van particuliere middelen aankopen. Gedachte was om hierbij gebruik te maken van de fiscale faciliteit die Nederland kent om erfbelasting te betalen met kunst. Om politieke redenen werden de twee schilderijen in 2015 uiteindelijk voor € 160 miljoen aangekocht met steun van de Nederlandse en Franse overheid. De Franse en Nederlandse regering hebben in verband met de aankoop van de werken een overeenkomst gesloten. Daarin is onder meer bepaald dat het paar afwisselend in het Louvre en het Rijksmuseum te zien zou zijn.

Fiscaliteit blijkt telkens weer een factor bij het doen van schenkingen, aldus Dibbits. Dat geldt zowel voor grote als voor kleinere giften. Daarnaast bleek door dit traject dat er in Nederland een enorme bereidheid is van particulieren om binnen een korte tijd voor een specifiek doel grote bedragen bijeen te brengen. Particulieren zien de toegevoegde waarde in van hun bijdragen aan kunst en cultuur. Idsinga gaf aan dat adviseurs deze "wereld" kunnen openen voor hun cliënten door ze voor te lichten over alle mogelijkheden die er bestaan op het gebied van schenken, nalaten en kunst.

3 Betaling van erfbelasting met kunst

In het tweede onderdeel van de middag gaf Arie van Eijsden⁴ een toelichting op de regeling in de Successiewet 1956 (hierna: SW 1956) die de mogelijkheid biedt om erfbelasting te betalen met kunst. Deze regeling vindt zijn grondslag in art. 67 lid 3 SW 1956. De rege-

¹ Werkzaam als belastingadviseur bij Arcagna.

² Dagvoorzitter, speaker coach en comedian (De Speld).

³ Belastingadviseur en partner bij Arcagna en universitair docent Belastingrecht aan de UvA.

⁴ Fiscalist, werkzaam op het ministerie van Financiën. Tevens lid van de Commissie aangeboden kunst uit nalatenschappen.

ling houdt in de mogelijkheid om de verschuldigde erfbelasting te voldoen, door kunstvoorwerpen die deel uitmaken van de nalatenschap aan te bieden aan de Nederlandse staat. De erfbelasting wordt dan tot het be- loop van 120% van de waarde van de aangeboden kunst- voorwerpen kwijtgescholden. Dit kan in geval van een surplus echter niet tot een uitbetaling leiden door de overheid. Niet alle kunstvoorwerpen komen in aanmer- king voor deze regeling. Het moet gaan om roerende voorwerpen met een groot nationaal cultuurhistorisch of kunsthistorisch belang.

De regeling heeft tot doel om te voorkomen dat Neder- lands cultureel erfgoed verdwijnt uit Nederland doordat erfgenamen, vanwege de erfbelastingsschuld, gedwongen zijn om de kunst op een veiling te verkopen. Daarnaast heeft de regeling tot doel om kunst en cultuur voor een zo breed mogelijk publiek zichtbaar te maken. Om mis- bruik van de regeling te voorkomen is het van principi- eel belang dat de kunstvoorwerpen op het moment van overlijden in volle eigendom tot de nalatenschap beho- ren van de erflater. Later aangekochte kunstvoorwerpen komen niet voor de regeling in aanmerking.

Om te beoordelen of een bepaald kunstvoorwerp voldoet aan de criteria, is een adviescommissie ingesteld: "Ad- viescommissie beoordeling aangeboden cultuurbezit uit nalatenschappen". De commissie heeft als taak de Minister van Financiën te adviseren over verzoeken waarin een beroep op de regeling wordt gedaan. Ten slotte heeft de heer Van Eijsden de procedure van de re- geling toegelicht. De procedure wordt gestart met een verzoek dat door of namens de erfgenaam wordt gedaan bij de bevoegde inspecteur om toepassing van de rege- ling. Dit verzoek wordt doorgestuurd naar het ministe- rie en daar wordt het verzoek overgedragen aan de com- missie. De commissie adviseert vervolgens de minister. Uiteindelijk beslist de minister of het verzoek wordt ge- honoreerd. Tegen de beslissing van de minister staat geen bezwaar en/of beroep open. Van Eijsden adviseer- de om bij het verzoek een gemotiveerde verklaring van een museale instelling te voegen die interesse heeft in het voorwerp. Daarnaast is het ook aan te bevelen om een taxatie bij te voegen. Ten slotte wees Van Eijsden op de mogelijkheid om de kunstvoorwerpen al tijdens leven te laten beoordelen door de commissie.

Idsinga gaf met een praktijkvoorbeeld aan hoe met de regeling kan worden omgegaan. In haar rol als adviseur sprak ze met een cliënt die ernstig ziek was. In deze ge- sprekken kwam de regeling om erfbelasting te betalen met kunst ter sprake. Het sprak de cliënt erg aan om iets te kunnen doen voor het Rijksmuseum. Cliënt heeft uiteindelijk vier stillevenen uit de 17e eeuw gekocht. Na het overlijden van de cliënt komen de schilderijen door middel van de genoemde fiscale regeling terecht bij het Rijksmuseum. Dit voorbeeld laat zien dat al voor het

overlijden kan worden gekeken hoe gebruik kan worden gemaakt van de regeling. Ook laat dit voorbeeld zien hoe de regeling ertoe heeft bijgedragen dat deze vier schilderijen voor komende generaties bijeen zullen blij- ven.

Vragenronde

Voor de pauze was gelegenheid tot het stellen van vra- gen. Er werd onder meer gevraagd of het mogelijk is om erfbelasting te betalen met een kunstvoorwerp dat in een vennootschap zit, waarvan de aandelen behoren tot de nalatenschap. In reactie gaf Idsinga aan dat de erva- ring leert, dat het kunstvoorwerp dan niet kan worden gebruikt voor de speciale fiscale regeling. Van Eijsden onderschreef het antwoord.

Daarnaast kwam de vraag op of het ook mogelijk is om andere aanslagen te betalen met kunstvoorwerpen. Het antwoord daarop van Van Eijsden was negatief. Buiten deze speciale regeling ontvangt de Belastingdienst graag "klinkende munt".

Ook werd gevraagd hoe de waardebeoordeling van een kunstvoorwerp tot stand komt. De heer Van Eijsden gaf aan dat over het algemeen kan worden aangesloten bij de waarde die is opgenomen in de aangifte erfbelasting, mits de inspecteur daarmee akkoord is gegaan. Als er een langere tijd is verstreken tussen het overlijden en de daadwerkelijk betaling met het kunstvoorwerp, kan de waarde worden vastgesteld aan de hand van een (nieuwe) taxatie.

Ten slotte werd gevraagd of een bezitstermijn geldt voor kunstvoorwerpen die in aanmerking komen voor de re- geling. Van Eijsden gaf aan dat geen bezitstermijn is opgenomen voor de regeling. Dit lijkt vanuit de aard van de regeling ook niet van belang gezien het doel om cultureel erfgoed voor Nederland te behouden.

4 Kunst of geen kunst, de jurist zal het zeggen

Na de pauze kreeg Sigrid Hemels⁵ het woord. Allereerst vroeg zij aandacht voor de kabinetsreactie van 26 april 2018 op de evaluatie van de giftenaftrek en van de praktijk rond ANBI's en SBBI's.⁶ In deze kabinetsreactie wordt gesuggereerd om ter vereenvoudiging van de gif- tenaftrek de giftenaftrek te maximaleren en de aftrek-

⁵ Hoogleraar Belastingrecht Erasmus Universiteit Rotterdam, visiting professor Lund University en tevens werkzaam bij Allen & Overy LLP.

⁶ Kamerstukken II, 34 785, nr. 84.

baarheid van giften in natura af te schaffen. Hemels is van mening dat dit geen goede suggesties zijn en verwijst tevens naar het NOB-commentaar op de voorstellen.⁷ Een onbeperkte periodieke giftenaftrek stimuleert juist de hoge giften van particulieren die nodig zijn om grote aankopen te doen, zoals de portretten van Marten en Oopjen. De genoemde suggesties van het kabinet doen naar de mening van Hemels het cultuurbezit in Nederland daarom geen goed.

Na deze opmerking vooraf, was het tijd voor haar eigenlijke presentatie over de definitie van kunst voor btw- en het douaneregime.

In veel landen geldt een gunstiger regime voor kunstvoorwerpen, waaronder:

- een verlaagd btw-tarief voor kunst die wordt ingevoerd van buiten de EU, of wordt geleverd door de kunstenaar of zijn erfgenamen. In Nederland geldt in dat geval bijvoorbeeld een btw-tarief van 6% in plaats van 21%;
- een speciaal btw-regime (margeregeling) voor kunst verkocht door galleries. Er is dan alleen btw verschuldigd over de marge (verkoopprijs -/- inkooprijs) in plaats van over volledige verkoopprijs; en
- een verlaagd douanetarief of een vrijstelling bij invoer van kunst.

Doordat deze speciale regimes alleen van toepassing zijn op kunst, moet worden bepaald wanneer sprake is van kunst. Voor kunsthistorici is deze vraag lastig te beantwoorden. Opmerkelijk is daarom dat Europese fiscalisten al sinds 1995 een limitatieve opsomming hebben van kunst, in Bijlage IX bij de Btw-richtlijn.

Het is de vraag of kunst zich laat vangen in een definitie of opsomming. Zo staat in punt 5 van de opsomming: *“unieke voorwerpen van keramiek, geheel van de hand van de kunstenaar en door hem gesigneerd”*. Hemels geeft hierbij het voorbeeld van het uit 1917 daterende werk *Fountain* van Duchamp. Een industrieel vervaardigd urinoir, door Duchamp gekanteld en van de handtekening R. Mutt voorzien. Het urinoir was niet van de hand van de kunstenaar, maar gewoon in een winkel gekocht en valt derhalve niet onder de definitie van de Richtlijn. Toch wordt dit werk als kunst aangemerkt in de kunstwereld.

Het Hof van Justitie heeft op 8 november 1990, nr. C-231/89 het begrip “kunst” nader ingevuld. Het Hof geeft als definitie van een kunstvoorwerp: *“zeer persoonlijke creaties waarmee een kunstenaar uitdrukking geeft aan een esthetisch ideaal”*. Hemels gaf aan dat de door het Hof gegeven definitie van kunstvoorwerp al ten tijde

van de uitspraak achterhaald was. Als voorbeeld wees zij op een ander werk van Duchamp uit 1913. Hij monteerde een fietswiel op een barkrukje en verklaarde het tot kunst. Vermoedelijk geeft dit werk geen uitdrukking aan een esthetisch ideaal van de kunstenaar. Daarmee voldoet het werk niet aan de definitie van het Hof. Deze moderne kunst past niet in de limitatieve opsomming van de Richtlijn of de definitie van het Hof.

Over de werken van Duchamp is voor zover Hemels bekend is nooit een procedure gevoerd, maar wel over andere kunstwerken. Bijvoorbeeld over het werk van kunstenaar L. Moholy-Nagy, met de naam *“Konstruktion in Emaille (Telefonbild)”*. Dit werk bestaat uit een staalplaat, bedekt met ingebrande emailglazuurverf. In HvJ EG 8 november 1990, nr. C-231/89 (*Krystyna Gmurzynska-Bscher vs. Oberfinanzdirektion Köhln*) was in geschil of dit werk, met een waarde van USD 400.000, vrijgesteld kon worden ingevoerd, of moest worden ingevoerd onder inhouding van het tarief dat van toepassing was op dergelijke metalen platen. In dat laatste geval moest het douanetarief wel worden toegepast op de kunstwaarde van de plaat. Doorslaggevend in die zaak achtte het Hof van Justitie het feit dat de kunstenaar met de hand de kleuren had aangebracht op de ondergrond, om die reden kwalificeerde het Hof het werk als schilderij en kon het vrijgesteld worden ingevoerd. Kunsthistorici weten echter dat de kunstenaar de kleuren helemaal niet met de hand heeft aangebracht. Reden dat het kunstwerk *Telefonbild* heet, is dat Moholy-Nagy via de telefoon had doorgegeven aan de fabriek hoe de plaat moest worden ingekleurd.

Recentere voorbeelden van kunst die niet valt in de fiscale definities zijn videokunst en lichtkunst. Het London VAT Tribunal heeft uitspraak moeten doen of *“The hall of whisper”*, een video installatie van Bill Viola kwalificeert als kunstwerk. Die vraag heeft het Tribunal bevestigend beantwoord op basis van getuigenissen door kunstexperts. Deze uitspraak van het London VAT Tribunal werd door sommige EU lidstaten als ongewenst gezien. Customs Code Committee besloot achter gesloten deuren en zonder deskundigen te raadplegen dat het werk geen kunst was. Het gevolg daarvan was dat het kunstwerk werd aangemerkt als tien dvd-spelers, tien projectoren, tien luidsprekers en twintig dvd's. Wel werd het douanetarief geheven over de hoge kunstwaarde van deze objecten. Deze benadering van kunst leidt in de praktijk derhalve tot problemen en tot schending van het neutraliteitsbeginsel. Contemporaine, vernieuwende kunst die niet binnen de ouderwetse Richtlijn-definitie valt, wordt immers nadeliger behandeld dan conventionele kunstvormen. Hemels pleit er voor dat dergelijke oordelen worden geveld met hulp van kunsthistorici en experts, om zodoende recht te doen aan ontwikkelingen in de kunstwereld en het fiscale neutraliteitsbeginsel.

⁷ www.nob.net/nob-reactie-op-de-kabinetsreactie-op-de-evaluaties-giftenaftrek-en-de-praktijk-rond-anbis-en-sbbis.

5 High Society

Jonathan Bikker, conservator onderzoek van het Rijksmuseum en samensteller van de tentoonstelling *High Society*, gaf door middel van een interactieve quiz uitleg over de schilderijen in de tentoonstelling. Deze quiz bracht de portretten en de verhalen achter de portretten tot leven.

6 Geven over de grens met fiscaal voordeel

In het onderdeel, *geven over de grens met fiscaal voordeel*, kwam Renate Buijze⁸ aan het woord over haar onderzoek over de fiscale aspecten wanneer men geeft aan culturele organisaties of andere goede doelen in het buitenland. Ze begon haar presentatie met het voorbeeld van de schenking door Jan (van origine een Nederlander) en Trish de Bont aan het Rijksmuseum. Het echtpaar woont in de Verenigde Staten en is daar belastingplichtig. Aan het Rijksmuseum schonken zij veertien originele foto's van Ed van der Elsken. Als het echtpaar belastingplichtig was geweest in Nederland hadden zij de gift af kunnen trekken van hun belastbaar inkomen. Als zij de gift hadden gedaan aan een Amerikaans museum hadden zij de gift kunnen aftrekken in Amerika. Nu de schenking over de grens gaat, is een fiscaal voordeel niet vanzelfsprekend.

Fiscale faciliteiten voor schenkingen aan goede doelen verschillen per land. De twee meest voorkomende faciliteiten zijn:

- de giftenaftrek, waarbij de gift kan worden afgetrokken van het belastbaar inkomen (NL en VS); en
- een heffingskorting, waarbij een gift of een percentage van de gift in aftrek kan worden gebracht van de verschuldigde belasting.

Of een schenker gebruik kan maken van een fiscale faciliteit wanneer hij/zij een schenking doet aan een buitenlands goeddoelinstelling hangt af van de wetgeving in het land waar de schenker belastingplichtig is. Het hangt ervan af of het land waar hij/zij belastingplichtig is een faciliteit heeft voor de schenking aan dergelijke instellingen en of het vanuit dit land mogelijk is om ook in grensoverschrijdende situaties fiscaal voordeel te krijgen op dergelijke schenkingen.

Buijze noemde enkele oplossingen om met fiscaal voordeel een grensoverschrijdende schenking te doen, te weten:

i De bepalingen in de nationale fiscale wet uitbreiden zodat ook grensoverschrijdende giften kunnen voldoen aan de eisen van een kwalificerende (aftrekbare) gift

Als in de wetgeving in het land van de schenker staat dat schenkingen aan goede doelen gefaciliteerd worden met een fiscaal voordeel, en hierbij ook de goede doelen gevestigd in het buitenland worden inbegrepen, kan de schenker gebruikmaken van een fiscaal voordeel op zijn gift. Voor het ontvangende goede doel is het belangrijk om te weten of het land van de schenker dezelfde eisen stelt aan een buitenlands goed doel (zoals in Nederland het geval is), of dat het voldoende is dat de instelling voldoet aan de eisen in het eigen land (Luxemburg). Uit het onderzoek van Buijze blijkt dat het laatste de voorkeur heeft van culturele organisaties. Zo blijven de administratieve lasten beperkt. Bovendien is het bij conflicterende eisen onmogelijk om aan twee verschillende sets aan eisen te voldoen.

ii. Op basis van een belastingverdrag

Een tweede oplossing is het belastingverdrag tussen het land van de schenker en het land waar de instelling gevestigd is. Hierin moet dan een bepaling zijn opgenomen over de uitbreiding van de toepassing van het fiscaal voordeel naar de verdragsluitende staten. Een dergelijke bepaling staat bijvoorbeeld in het verdrag tussen Nederland en Barbados, maar in de praktijk komt deze bepaling zelden voor. In het modelverdrag van de OESO en de Verenigde Naties is een soortgelijke bepaling ook niet opgenomen.

iii. Op basis van EU-recht

Schenkers woonachtig in de EU kunnen fiscaal voordeel krijgen in verband met hun gift aan een goed doel in een ander EU-land door een beroep te doen op de fundamentele vrijheden van het Verdrag inzake de Werking van de Europese Unie. In de zaak-Persche besloot het Europese Hof van Justitie namelijk dat een dergelijke schenking gelijk behandeld moet worden als een schenking aan een binnenlands goed doel. Uiteraard moet wel sprake zijn van gelijke omstandigheden. Om na te gaan of sprake is van vergelijkbare gevallen gebruiken EU-landen verschillende equivalentietoetsen. Uit het onderzoek van Buijze blijkt dat goede doelen vaak niet beschikken over voldoende fiscale kennis om te achterhalen aan welke eisen ze moeten voldoen. Bovendien bestaat het risico dat ze hiervoor moeten procederen wat ze ongewenst vinden.

iv. Op basis van een buitenlandse vriendenvereniging

Een oplossing die meer zekerheid biedt, is een buitenlandse vriendenvereniging. Hiervoor wordt een goed doel opgericht, die in het land van de schenker fondsen werft voor de buitenlandse instelling. De schenker kan dan de schenking doen aan het binnenlandse kwalificerende goede doel en krijgt fiscaal voordeel.

⁸ *Disbursement & operations manager bij het Erasmus Trustfonds en tevens gastonderzoeker aan de Erasmus School of Law. Zij is in 2017 gepromoveerd op het proefschrift *Philantropy for the arts in the era of globalisation*.*

Uit het onderzoek van Buijze kwam naar voren komt dat deze oplossing interessant is voor instellingen die regelmatig giften ontvangen uit een specifiek land.

v. Door gebruik te maken van een intermediair goed doel

Via intermediaire goeddoelinstellingen kan gebruik worden gemaakt van de fiscale faciliteiten in het land van de schenker. Een intermediair controleert de buitenlandse instelling en ontvangt bij akkoordbevinding de gift en betaalt deze door. Voorbeelden hiervan zijn Transnational Giving Europe, de King Baudouin Foundation US en de Netherlands America Foundation.

Culturele organisaties geven de voorkeur aan deze oplossing, omdat het voor hen een kostenefficiënte oplossing is. Dat is met name het geval als giften komen uit verschillende landen, het gaat om giften van beperkte omvang, of als het gaat om incidentele schenkingen uit het buitenland.

Jan en Trish de Bont hebben voor hun schenking gebruik gemaakt van een intermediair om de gift met fiscaal voordeel te doen toekomen aan het Rijksmuseum. Voor Nederlandse schenkers biedt een intermediair op dit moment geen uitkomst vanwege de loketinstellingsdoctrine van de Belastingdienst. Deze doctrine heeft tot gevolg dat giften alleen in aanmerking komen voor fiscaal voordeel als deze worden gedaan vanuit de algemeen nuttige doelstelling van de ANBI. Bovendien moeten de activiteiten van de instelling *rechtstreeks* gericht zijn op het algemeen nut. Het leveren van diensten die indirect bijdragen aan het algemeen nut, zoals die van een intermediair, worden niet als zodanig beschouwd. Dit alles om misbruik van de periodieke gift te voorkomen. In de optiek van Buijze is dit problematisch omdat het voor goeddoelinstellingen een zeer efficiënte oplossing kan zijn. Hemels en zij hebben daarom gepleit voor een gerichtere bestrijding van misbruik van de periodieke giftenaftrek, waardoor het gebruik van een intermediair goed doel ook mogelijk wordt voor Nederlandse schenkers.⁹

7 Geven met fiscaal voordeel in het Verenigd Koninkrijk

James Carleton¹⁰ besprak de fiscale faciliteiten in het Verenigd Koninkrijk (VK). In het VK bestaan fiscale faciliteiten voor de vermogenswinstbelasting, inkomstenbelasting, en erfbelasting als kunst en andere activa wordt

geschonken aan geregistreerde goeddoelinstellingen. Het nalaten van kunstvoorwerpen aan een geregistreerde instelling is bijvoorbeeld vrijgesteld van inheritance tax. Daarnaast is een verlaagd inheritance taks-tarief van toepassing op nalatenschappen waarbij 10% of meer van het netto vermogen is nagelaten aan een geregistreerde instelling. "Great for charity, bad for the kids", grapt Carleton over deze regeling. Overigens is slechts een beperkt aantal instellingen geregistreerd.

Tevens bestaan er drie specifieke fiscale faciliteiten beschikbaar bij het schenken van cultuurgooderen aan Britse overheidsinstellingen:

Acceptance in Lieu

De Acceptance in Lieu-regeling stelt Britse belastingbetalers in staat om belangrijke kunstwerken en andere belangrijke erfgoederen in publieke eigendom over te dragen ter betaling van de inheritance tax. Deze regeling toont gelijkenissen met de Nederlandse regeling om erfbelasting te betalen met kunst. De belastingbetaler wordt feitelijk gecrediteerd voor de volledige waarde in het economische verkeer van het object dat wordt aangeboden. Vervolgens komt het object terecht bij een openbaar museum, archief of bibliotheek. Als het voorwerp meer waard is dan de te betalen belasting, geeft de overheid geen vergoeding voor de overwaarde.

Cultural Gifts Scheme

De Cultural Gifts Scheme stelt Britse belastingbetalers in staat tijdens hun leven belangrijke kunstwerken en andere erfgoederen te doneren zodat deze openbaar tentoongesteld kunnen worden, dan wel ten behoeve van de Britse bevolking kunnen worden bewaard. In ruil voor deze schenking ontvangt de schenker een aftrek op een belastingschuld van 30% van de waarde van het geschonken object. Voor bedrijven geldt slechts een vermindering van 20%. Omdat bij een schenking tijdens leven "slechts" een aftrek van 30% van de waarde geldt, terwijl bij overlijden aftrek van 100% van de waarde kan worden verkregen, is het vaak gunstiger om het kunstobject pas over te dragen bij overlijden. De Cultural Gifts Scheme is echter van toepassing op alle belastingschulden, terwijl Acceptance In Lieu alleen van toepassing is op de inheritance taks-schuld.

Private Treaty Sale

Bij Private Treaty Sale koopt een Brits openbaar museum een item waarvoor een voorwaardelijke vrijstelling van inheritance tax is verleend. De verkoopprijs wordt bij deze transactie zodanig vastgesteld, dat die prijs voordelig is voor zowel de kopende instelling, als voor de particuliere verkoper. De verkoper is vrijgesteld van capital gains tax en inheritance tax. Carleton gaf het voorbeeld van een cliënt die een schilderij met een waarde van GBP 40 miljoen nalaat aan zijn kinderen. Zijn kinderen willen het schilderij verkopen. Via de

⁹ S.C.J. Hemels & R. Buijze, 'De ANBI-intermediar: meer dan een doorgeefluik', *WFR* 2018/147, p. 766-775.

¹⁰ *Wealth Filantropy Lawyer en Partner bij Farrer & Co LLP in Londen.*

Private Treaty Sale verkopen de kinderen het schilderij aan een Brits museum voor GBP 23 miljoen. Dit is voordelig, omdat de kinderen geen inheritance tax en capital gains tax verschuldigd zijn, terwijl zij deze belastingen wel verschuldigd zouden zijn bij een openbare veiling van het schilderij.

Carleton wees er op dat ook de exportregelgeving relevant is. Voor specifieke kunstvoorwerpen geldt in het

VK een exportverbod om te voorkomen dat bepaalde kunstvoorwerpen buiten het Koninkrijk terecht komen.

Het is onduidelijk hoe de Brexit de regelgeving in het VK zal beïnvloeden op het gebied van het schenken van kunst en de internationale kunsthandel. *"Anyones's guess what happens next"*. Met dat slot kwam een einde aan een geslaagd seminar en konden de deelnemers Marten en Oopjen bewonderen op de tentoonstelling *High Society*.